

DE GEZUSTERS RING

(The Ring sisters)

Blijspel in twee bedrijven

door

CHARLES LAWRENCE

vertaling

Yolanda Plaatzer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GEZUSTERS RING - THE RING SISTERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CHARLES LAWRENCE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

SILVA RING - een zangeres

DOLORES PAYNE - huishoudster van Silva

FRED PAYNE - broer van Dolores

SAM FRENCH - manager van Silva

BO BERGMAN - een archeoloog uit Zweden

NICKY DONATELLO - vriend van Silva

LOLA WALES - een kennis van Silva

IRIS RING - zuster van Silva (dubbelrol van Silva)

EERSTE BEDRIJF:

Scène 1 - een middag in juni

Scène 2 - de volgende middag

Scène 3 - 's avonds

TWEEDE BEDRIJF:

Scène 1 - tegen middernacht

Scène 2 - zaterdag laat in de middag

Scène 3 - een maand later

Het geheel speelt zich af in het woongedeelte. Rechtsachter een doorgang naar de hal en voordeur. Middenachter een groot studioraam, dat uitzicht geeft op een rivier en een ijzeren brandtrap. Linksachter een deur naar Silva's slaapkamer. Linksvoor klapdeuren die leiden naar de keuken, toilet en personeelsvertrekken. Aan de rechterkant een meubel met boeken, platenspeler, stereoapparatuur, telefoon en antwoordapparaat. Aan de linkerkant een meubel met sterke drank. In het midden staan stoelen en een sofa rond een salontafel. Achter, op een verhoging bij het raam, een kleine tafel met een stoel. Het meubilair is modern, lak met chroom, duur, maar comfortabel.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Als de gordijnen opengaan, klinkt luid de stem van een zangeres vanaf de platenspeler. Dolores, een vrouw van midden vijftig zit in een stoel met haar voeten op de salontafel te roken en bier te drinken uit een blikje. Ze draagt een dun, opzichtig, veelkleurig gewaad en armoedige slippers. Ze leest een financiële krant. De telefoon rinkelt, ze zet de muziek met een afstandsbediening uit, kreunt en loopt op haar gemak naar de telefoon.

DOLORES: Wat nu weer?.....Nee schat. Sam is hier niet. Zou hij dat moeten?.....Niemand vertelt mij iets.....Met mij? Vreselijk. Het zijn mijn voeten weer, al die jaren bij het Nationaal Ballet. *(deurbel gaat)* Blijf hangen, dat zal hem zijn. *(ze gaat af naar de voordeur en komt snel weer terug)* Kom binnen, veeg je voeten en houd je mond. *(Fred volgt haar, terwijl zij de hoorn weer oppakt. Hij is mager, nerveus, jonger dan zijn zuster, Dolores. Hij werpt een snelle blik door de kamer en blijft heel dicht bij de muur staan. Dolores door telefoon)* Vals alarm, schat, alleen mijn broer, de bajesklant..... ja, de Beroemde Fred de Vervalser, de juiste man om de markt te doen overspoelen met vervalste roepia's. Gloria wil weten of je een eerlijk mens wordt?

FRED: Wat!

DOLORES: Dat maakt hem bang, gaat erin en eruit als een wellustig konijn, zijn hele leven lang. Word er ziek van als ik denk aan het geld dat ik verspild heb door hem die kunstacademie te laten voltooien..... Wat bedoel je met dat het dus allemaal mijn fout is? Ik verwachtte dat hij groene dames zou schilderen, geen bankbiljetten..... Doe ik niet, dag. *(legt neer)* Die brutale del begint wereldwijd te worden. Ga even zitten. *(ze pakt een envelop van de plank bij de stereo)*

FRED: Kunnen we geen kop thee in de keuken drinken?

DOLORES: Dit is geen gezelligheidsbezoekje. Als je een verfrissing wilt, ik geloof dat er nog wat bezinksel in het blikje zit.

FRED: Ik kan niet wennen aan al deze ruimte. Maakt me prikkelbaar.

DOLORES: Wel, hou op met naar de muren te staren. Hou je ogen op de grond gericht en doe alsof het een cel is.

FRED: Alleen de directeur had een vloerkleed.

DOLORES: Geef me kracht. Zou je ontspannen, als ik met een tinnen beker tegen de brandtrap zou rammelen?

FRED: Spot niet. Het is erbuiten niet makkelijk.

DOLORES: Vertel mij wat; ik heb mijn hele leven erbuiten moeten doorbrengen. Heb je Silva's nieuwe paspoort?

FRED: Ja. *(hij haalt een paspoort tevoorschijn en ruilt dat voor de envelop die Dolores hem overhandigt)* Het is een prima stukje werk. *(Dolores gaat zitten en slaat het paspoort open)*

DOLORES: Geboren 1953!! Ze is niet goed bij haar hoofd. Volgens mij heeft ze nog gevochten in de oorlog.

FRED: Dat is wat zij me vertelde neer te schrijven.

DOLORES: 1953, belachelijk! De douane zal haar in haar gezicht uitlachen en haar onderwerpen aan nader onderzoek.

FRED: Dolores, er is met deze envelop geknoeid en er is geld uit.

DOLORES: Ik heb mijn provisie gepakt.

FRED: Waarvoor?

DOLORES: Voor je eigen bestwil. Het ligt bij het bouwfonds klaar voor je volgende borgsom.

FRED: Ik blijf deze keer misschien wel uit de problemen.

DOLORES: Fred, schat, je bent een volwassen man. Het is jouw werkwijze dat je altijd gepakt wordt.

FRED: Ja, hè?

DOLORES: Je bent te ambitieus geweest. Je Mona Lisa was een prachtig stukje werk, maar kunstkenneren waren beslist wantrouwig geworden.

FRED: Slimme smeerlappen!

DOLORES: Blijf bij mij. Ik zal je veel meer paspoorten bezorgen. Verdient gemakkelijker en veiliger.

FRED: Niet als ze allemaal gevaarlijk worden, zoals Miss Ring. Ze greep me bij mijn keel, zei als ik het ooit iemand vertelde, ik bij het vallen van de avond in beton gegoten zou zijn.

DOLORES: Je hebt nooit tegen een grapje gekund.

FRED: Ze meende het. Ze slaapt met die Donatello gozer - het is die Italiaanse connectie.

DOLORES: Ze heeft ook gezongen met Sinatra en Minelli, is gek op pasta en ze heeft audiëntie gehad bij verschillende pausen.

FRED: Alsjeblieft, ze werkt voor de Maffia.

DOLORES: Praat verdorie niet zo idioot, ze is Brits.

FRED: Ik ga niet in gevecht met de Maffia. Zeg haar dat ik haar rijbewijs met een paar dagen klaar heb.

DOLORES: Ze heeft er al jaren één.

FRED: Niet met 1953 erop.

DOLORES: Fred, staat er een geboortedatum op de originele documenten die ze jou gegeven had?

FRED: Ja, 19.... en een schroeiplek van een sigaret.

DOLORES: Dat is iets; ik was zelfs niet zeker of het deze eeuw was. *(voordeurbel gaat)* Mijn doorgezakte voeten kunnen deze tredmolen niet verdragen. Nou, als het geen verkoper of seks- maniak is, sodemieter je meteen op. *(ze gaat af. Fred gaat bij een muur staan. Van achter het toneel zijn stemmen te horen. Hallo e.d. Dolores komt binnen met Sam French, Silva's manager, een vijftiger, vlot, charmant, draagt een klassiek kwaliteitspak. Hij heeft een koffertje bij zich. Fred begint langs de muur richting uitgang te schuifelen)* Gloria, van je kantoor, heeft gebeld.

SAM: Oh, dank je. Is Silva terug?

DOLORES: Nog niet. Een drankje, Sam?

SAM: Eh.....ja, waarom niet? *(hij legt zijn koffertje op de tafel bij het raam en haalt er papieren en illustraties uit. Spots volgen Fred wanneer hij afgaat)* Hallo.

DOLORES: Neem niet de moeite je voor te stellen. Hij gaat juist weg.

SAM: Ik ben eraan gewend. Alleen een moeder houdt van een agent.

DOLORES: *(bij het meubel met drank)* Dat was mijn broer, Fred.

SAM: Toch niet de Beroemde Fred de Vervalser?

DOLORES: Ja, is buiten voor een kleine vakantie, hij had een verandering nodig. Dus als je wat klein illustratiewerk gedaan wil hebben, zoals BTW facturen, vliegtickets of een exclusief Elton John contract, we zouden dankbaar zijn.

SAM: Ik leid een legale zaak, dat weet je.

DOLORES: Ik weet dat je een sluwe advocaat hebt.

SAM: Hij is een poesje, vergeleken bij jouw accountant. *(zij geeft hem een drankje, hij draait een telefoonnummer)* Ik hoop dat Silva eraan denkt dat ze een afspraak heeft.

DOLORES: In haar agenda staat "vervloekt interview 15.30" gekrabbeld.

SAM: Goed. *(door telefoon)* Gloria, heb jij Dr. Bergman gecontroleerd? Mooi, hij zal onderweg zijn. Geef me de telefoontjes.....schrap het.....ik zal haar terug bellen.....vergeet het..... Nee, laat Benjy maar een beetje zweten..... Ha, daar zitten we op te wachten, hun laatste hit was in '83..... zoiets? Fijn, ik zal binnen een uur terug zijn. *(hangt op en loopt naar het raam)* Weet je, iedere keer dat ik hier ben, verbaast het me hoe geweldig dit uitzicht op de rivier is.

DOLORES: Mij ook. De verblijven van deze slaaf zien uit op een verwaarloosd warenhuis en een vibrerende kinderspeelplaats.

SAM: Je doet het aardig, Dolores. Er zullen niet veel huishoudsters zijn met een Zwitserse bankrekening.

DOLORES: Mijn regelmatige vluchten naar Zürich zijn uitstapjes van barmhartigheid, om mijn oude dansleraar te bezoeken.

SAM: Ha! Je bent buitengewoon kleurrijk vandaag.

DOLORES: Ja, nog een overlevering van mevrouw.

SAM: De Palladium 1981. Ze opende daarin de act.

DOLORES: Smerige koe liet het zelfs niet stomen voordat ze het doorgaf.

SAM: Goed, ome Sam luistert. Wat zit je echt dwars, Dolores? Spuug je gal.

DOLORES: Om te beginnen die vervloekte voetballer.

SAM: Nicky is zo ongevaarlijk als wat.

DOLORES: Hij is een irritante kleine bastaard, die voor de voeten loopt. Gedraagt zich als een danseresje, altijd pronken met zijn benen. Silva heeft dat soort publiciteit niet nodig. Ze heeft een geweldige stem.

SAM: Doet haar goed om gezien te worden met een jonge dekhengst. Ze is nog steeds een sekssymbool.

DOLORES: Heb jij haar 's morgens vroeg, wanneer ze net uit bed is, gezien?

SAM: Niet doen. Dat is voor de meesten van ons heel privé. *(voor deur slaat dicht)*

DOLORES: Rood alarm! *(Silva Ring komt binnen stuiven, gooit haar jas, grote tas en schoenen, onderweg achter zich neer, ze ploft in één van de stoelen. Ze draagt een broekpak met zilveren sieraden en een excentrieke, licht platina blonde pruik, waar glanzende zilveren draden doorheen geweven zitten. Haar, wat je van grote afstand zou herkennen. Een imago, overdreven, verbazingwekkend. Ze is stijlvol, sexy en haar leeftijd is haar geheim)*

SILVA: God zij dank heb ik mijn horoscoop vanmorgen niet gelezen, het moet afgrijselijk zijn geweest. Ik ben voor niemand thuis, Dolores, voor niemand. *(Dolores pakt de kledingstukken op)*

SAM: Zal ik verdwijnen?

SILVA: Hallo Sam. Nee, blijf, jij hoort bij de familie als het meubilair.

SAM: Dank je, denk ik.

SILVA: Waak over me, terwijl ik in een gezegende coma wegzak. Dolores, wat voor de duivel is dat!

DOLORES: Ik zou zeggen, een bierblikje—heb ik een prijs gewonnen?

SILVA: Gooi weg, wil je? Het is beledigend. *(Dolores pakt het blikje op, terwijl ze naar de keuken loopt)*

DOLORES: Als u iets nodig hebt slaat u maar op de gong en ik kom aangerend, miss Scarlett. *(ze gaat af)*

SILVA: Laatste keer dat zij rende was toen de oven explodeerde en toen duwde ze me van de brandtrap. Ah!

SAM: Wat is er aan de hand?

SILVA: Blauwe plekken: twee uren een intiem duet gerepeteerd met

Shirley Bassey. Ze stak bijna mijn oog uit en, als toegift, twee meedogenloze klappen tegen mijn linkertiet. Ik ben overal bont en blauw.

SAM: Zij, neem ik aan, zal overal meer zwart zijn.

SILVA: En kreupel, arme schat. Ik schopte aan het einde de verkeerde kant op en raakte haar precies onder de knieschijf—we moesten eerder stoppen.

SAM: Je had gelijk naar huis moeten komen om te rusten.

SILVA: En de lunch missen van de Award voor de Vrouw van het Jaar?

SAM: Verdorie, was ik vergeten. Je hebt hem toch niet gewonnen?

SILVA: Wees verstandig. Een lieflijke, zuivere, eerlijke trut kreeg hem.

SAM: God zij dank, het zou slecht geweest zijn voor je imago.

SILVA: Silva Ring, de Zingende Slet?

SAM: Nauwelijks.....maar je zal nooit de perfecte buurvrouw worden, toch?

SILVA: Het viel me op dat ik voor die positie, een aanzienlijk tekort aan aanbiedingen had.

SAM: Het gras is altijd groener. Wil je wat drinken? *(hij leegt zijn glas en loopt weg om het weer bij te vullen. Silva zit rechtop)*

SILVA: Waarom heb ik er geen? Ik reed vol wraakgevoelens terug, smachtend naar ééntje.

SAM: Je bent te druk geweest met klagen. Zelden heb ik geluisterd naar zo'n oneerlijke behandeling van een kleine internationale ster.

SILVA: Verneder me niet, Sam; ik sta op de bodem van de oceaan met mijn neus tegen de golven in. *(Sam overhandigt haar een drankje en legt zijn handen op haar schouders en omhelst haar)*

SAM: Jij bent groot genoeg en jij bent sterk genoeg.

SILVA: Soms. Hoe is het met Jane? Beter?

SAM: Levend, maar nog steeds zelfmoordneigingen.

SILVA: En de kinderen?

SAM: Oké. Sarah kan ieder moment haar eerste vaderloze kind op de wereld zetten.

SILVA: Til er niet te zwaar aan. Tegenwoordig hebben baby's nauwelijks meer een vader. *(Dolores komt binnen)*

DOLORES: Heb je iets nodig?

SILVA: Privacy.

DOLORES: Kan ik dan de rest van de dag vrij nemen?

SILVA: Nee.

DOLORES: Terug naar de katoenplantage. *(gaat af)*

SAM: Hoe was de Award lunch?

SILVA: De gewone kliek. Oninteressante beroemde genodigden en stralende anonieme weldoeners.

SAM: Schat, we gaan een eind terug, vertel me wat jouw dag zo slecht deed aflopen.

SILVA: *(pauze)* Lola Wales.

SAM: Lola Wales is één van jouw idolen. Je hebt me jarenlang doodverveeld met haar oude platen. Dit nummer is geweldig..... als ik me alleen maar zo kon uitdrukken.....zij is ongelofelijk etc. etc. ad vomit.

SILVA: Ik weet het, maar het was bedroevend haar te ontmoeten, ze zat bij mij aan tafel. Een oude, verfrommelde plastic tas van Harrods. Zij is heel klein en ze werd bedolven door een enorme hoed. Alles wat je kon zien waren smalle handen, bedekt met leverschimmels, die aan één stuk door gin-tonic en een paar garnalen naar binnen werkten.

SAM: Dodelijke combinatie. Was ze niet boeiend?

SILVA: Was ze veel te lazarus voor, lachte overal om. In het cognac-stadium viel haar hoed af en zijzelf volgde al snel. Ik heb haar opgepakt, thuis gebracht en haar in bed gestopt.

SAM: Nou snap ik het. De armoedige zitslaapkamer met stoffige souvenirs.

SILVA: Niet echt. Regents Park, nogal indrukwekkend. Geld in overvloed. Ze had duidelijk een oplichter met een geweten, zoals jij, om voor haar financiën te zorgen.

SAM: Waarom dan zo pessimistisch?

SILVA: Oh, parallellen enzo..... waar heb ik het over? Ik keek in mijn kristallen bol en zag mijn eindbestemming. Heel bemoedigend.

SAM: Silva, niet overdrijven!

SILVA: Ik kan het niet helpen. Ouderdom is zoiets als jong sterven—onaanvaardbaar en obsceen.

SAM: Bekijk het van de zonnige kant, je hoeft het tenminste niet beiden te ondervinden.

SILVA: Waar. *(ze staat op en bekijkt haar gezicht van dichtbij in een spiegel)* Kaaklijn goed hoog..... nek alleen een heel klein rampgebied..... Oogballen drijvend als loden balletjes in gelei..... buitengewoon, kijk hier eens naar?

SAM: Wat?

SILVA: Ben je blind? Rond mijn ogen. Een of andere slechte fee heeft daar vannacht kippevel geplakt.

SAM: Je bent een heel aantrekkelijke vrouw.

SILVA: Niet genoeg. De wereld is vol met heel aantrekkelijke vrouwen met zelfmoordneigingen. Heb ik nog tijd voor een face-lift voor het TV Spektakel? Niets groots, alleen een beetje recht trekken.

SAM: Nee, tenzij je van plan bent het uur vol te maken met "Twee

prachtige blauwe ogen” te zingen en een reuzenpanda te imiteren.

SILVA: Misschien zou Nico iets met mijn haar kunnen doen, zodat alleen mijn neus te zien is, dat lijkt me te gek. *(Sam slaat een arm om haar heen en kijkt ook in de spiegel)*

SAM: Kijk naar mij, ik zou model kunnen staan voor de omslag van een aardrijkskundeboek.

SILVA: Ik kan zo uitgekozen worden voor Miss Spoorwegnet van Europa. Sam, ik moet iets doen.

SAM: Geloof me, het is niet nodig. En we willen toch niet eindigen als de ijzeren hertogin?

SILVA: Ah, nog niet verteld. Zag haar verleden week, ze moet er zelfs nog meer werk van maken. De blik van permanente verbazing is omgezet tot eeuwigdurende verschrikking. De huid is dunner dan de vliezen van een eend. Je zou er knickers op kunnen laten stuiteren.

SAM: Wees dus gewaarschuwd, geen face-lifts.

SILVA: Nee, ik ben bang om onder het mes te gaan. Estee Lauder en ik zullen samen vol moeten houden. Ga niet weg. Ik ga mezelf tot leven brengen door een snelle douche.

SAM: Wacht. Je moet eerst Bergman zien.

SILVA: *(stilte van ongeloof)* In Casablanca?

SAM: Dr. Bo Bergman, idioot, hij kan ieder moment komen. Gaat een stuk over jou schrijven voor dat grote nieuwe blad, Colossus.

SILVA: Verdorie, Sam, het is een zware dag geweest. Ik ben niet in de stemming voor wroetende journalisten.

SAM: Hij is een grote blonde Viking. Nobelprijswinnaar en Zweden’s meest onderscheiden historicus en archeoloog.

SILVA: Hij heeft moeilijke tijden beleefd, zeker? Wat was het, drank, drugs of kleine jongetjes?

SAM: Jij luistert verdomme nooit, hè? Ik heb het hele zootje weken geleden uiteengezet. Colossus is het magazine dat een tussenpersoon weglaat—geen journalisten, het idee is dat beroemdheden elkaar interviewen. Op die manier hebben we tweemaal publiciteit en het publiek krijgt een nieuwe aanpak. Ik probeer voor jou Mel Gibson te regelen.

SILVA: Dat klinkt geweldig, dit klinkt dodelijk saai en ik ben moe, Sam.

SAM: Schitter voor tien minuten, dat is alles wat ik vraag. *(voordeurbel gaat)* Alsjeblieft. Vikingen zijn stipt. Ik zal hem binnen laten.

SILVA: Laat Dolores dat doen.—ik geloof erin om de oppositie in verlegenheid te brengen. Ik kan beter met mijn rug naar het licht gaan zitten. *(ze gaat goed zitten op de sofa, Dolores loopt het toneel over)*

DOLORES: Ben je nu thuis?

SILVA: Alleen als het groot en blond is.

DOLORES: Ik hoop dat het Shelley Winters is. *(ze gaat naar de hal)*
BO: *(vanuit de hal)* Goedemiddag. Dr. Bergman. Ik heb een afspraak.
DOLORES: *(vanuit de hal)* Veeg je voeten en volg. *(ze komt de kamer binnen, gevolgd door een grote blonde, bebaarde Bo Bergman, die een vormeloos tweed pak draagt, rond de veertig en zo beminnelijk als een labrador is. Draagt een koffertje. Zweeds/Amerikaans accent)*
Miss Ring geeft haar spataderen rust. *(Sam stapt snel naar voren en pakt Bo's hand)*
SAM: Sam French, Silva's manager. Fijn u uiteindelijk te ontmoeten, Doctor.
BO: Hallo. *(Sam leidt hem naar Silva, die zichzelf voorstelt door een uitgestrekte arm aan te bieden)*
SAM: Lieve, dit is de beroemde Dr. Bo Bergman, die je zo ontzettend graag wilde zien.
SILVA: Enchanté.
BO: Een groot genoegen, Miss Ring.
SILVA: Laten we beginnen niet zo formeel te doen. Ik ben Silva en jij bent Bo. Akkoord?
BO: Zoals je wilt, Silva.
SILVA: Goed. Nu, kom bij me zitten. *(Bo gaat naast Silva zitten, terwijl Dolores vanaf de achtergrond naar voren komt)*
DOLORES: Als we dan toch allemaal zo intiem worden, ik ben Dolores.
BO: Hallo, dat is een prachtige naam.
DOLORES: Het is Spaans voor leed.
SILVA: Ja, liefje en we zouden een leuke uitdrukking kunnen maken, als één van ons maar het Spaans woord voor reet wist. Wil je met ons thee gebruiken, Bo?
BO: Het klassieke Engelse ritueel. Natuurlijk.
SILVA: Drie thee, Payne.
DOLORES: Ja, edelachtbare.
SILVA: En als je een ander gewaad zou willen aantrekken, denk ik dat we allemaal wat vrijer zouden kunnen ademen.
DOLORES: Zeker, mylady. Drie bakken slotwater, mylady. God zegene u, edelachtbare. *(ze buigt plechtig, loopt achteruit weg en gaat af)*
SAM: Ha, Dolores heeft een groot gevoel voor humor.
SILVA: Ze is ook enigszins getikt. Ik heb haar hoofdzakelijk aangenomen vanwege mijn goedheid en sociale geweten.
BO: Ik moet je zeggen dat dit een bijzonder moment voor me is. Ik ben een groot bewonderaar van jou, Silva. Jouw concert in Stockholm vier jaar geleden was verpletterend. Ik luister altijd naar jouw muziek op mijn werkreizen, je bent fantastisch.

SILVA: *(tegen Sam)* Hij is wel lief. Hoe lang ben je al in Londen?

BO: Drie dagen nu.

SILVA: Dus heb je me schandalig verwaarloosd.

BO: Niet uit vrije wil. Ik had zo veel besprekingen met mijn uitgevers en publiciteit voor mijn boek.

SILVA: Ik weet het, ik weet het—de tredmolen van roem. Vind je het nog steeds allemaal leuk?

BO: Voor mij is het een totaal nieuwe ervaring.

SILVA: Wat opwindend! Wat is jouw lievelingsboek?

BO: De koningin van Sheba.

SILVA: Fascinerend. *(Silva begint automatisch te flirten. Bo gaat steeds dichterbij haar zitten)*

SAM: We vroegen ons af, Bo, hoe je dit interview wil aanpakken. Het is voor jou een ongebruikelijke taak.

BO: Ik kan het alleen benaderen als een archeoloog, de voorzichtige verzameling van feiten en ik hoop, veel veldonderzoek.

SILVA: Noodzakelijk. Maar geen diep gegrave, hoop ik?

BO: Dat zal een verlichting zijn.

SAM: En geen geflikker voor een slaapplek.

BO: Nee, ik ben absoluut heteroseksueel.

SILVA: *(snuift)* Ik denk dat Sam bedoelt..... het opslaan van tenten.

SAM: Dat bedoelde ik zeker.

BO: Ah! Ja, hotelkamers zijn comfortabeler, hoewel een nacht onder canvas met de wind razend langs de maan, een onstuimige, opwindende ervaring kan zijn.

SILVA: Dat wed ik! Met de touwen gespannen en flapperende tentdoeken. Wow!

SAM: Nu dat jullie twee het ijs gebroken hebben, kunnen we een tijd afspreken?

BO: Totdat ik zondag naar de States vlieg ben ik ieder moment beschikbaar.

SILVA: Zo snel?

SAM: Silva.

SILVA: Mmmmm.

SAM: Raadpleeg je agenda voor morgen.

SILVA: Sorry. *(ze verbreekt het staren van Bo en haar naar elkaar, loopt naar haar agenda en bladert)* Vrijdag..... vrijdag..... oh, verdorie! Dansles 8.30..... tv repetitie tot 12.00 uur..... passen kostuum..... reclamespotje radio, dat is een vluggertje en alleen opname dus we kunnen werken rondom die fotosessie—denk eraan: hoed met voile mee nemen..... en dineren met een hitsige kwal die ik toch al van

plan was af te zeggen.

SAM: Goed, dus je zal genoeg tijd hebben om Bo te geven wat hij wil.

SILVA: Ik zal zeer zeker bekaf zijn, maar ja, oké.

SAM: Wat vind je ervan, als ik je rond tien uur bij je hotel oppik, je wegbreng, zodat je de genie aan het werk kunt zien en jullie daarvandaan verder gaan.

BO: Klinkt geweldig. (*Silva strekt zich uit en draait zich snel half naar het raam*)

SILVA: De rivier ziet er prachtig uit en ik voel me weer stralend. Hoera!

BO: Silva—de naam past perfect bij je. Op welke leeftijd heb je het verandert?

SILVA: Gelukkigerwijze is het mijn echte naam.

BO: (*lachend*) Je kan me niet voor de gek houden. Ik ben een onderzoeker. Vanmorgen nog heb ik op je geboortecertificaat gekeken. (*kleine, maar dodelijke pauze, Silva bevriest, Sam verbijst zich*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto